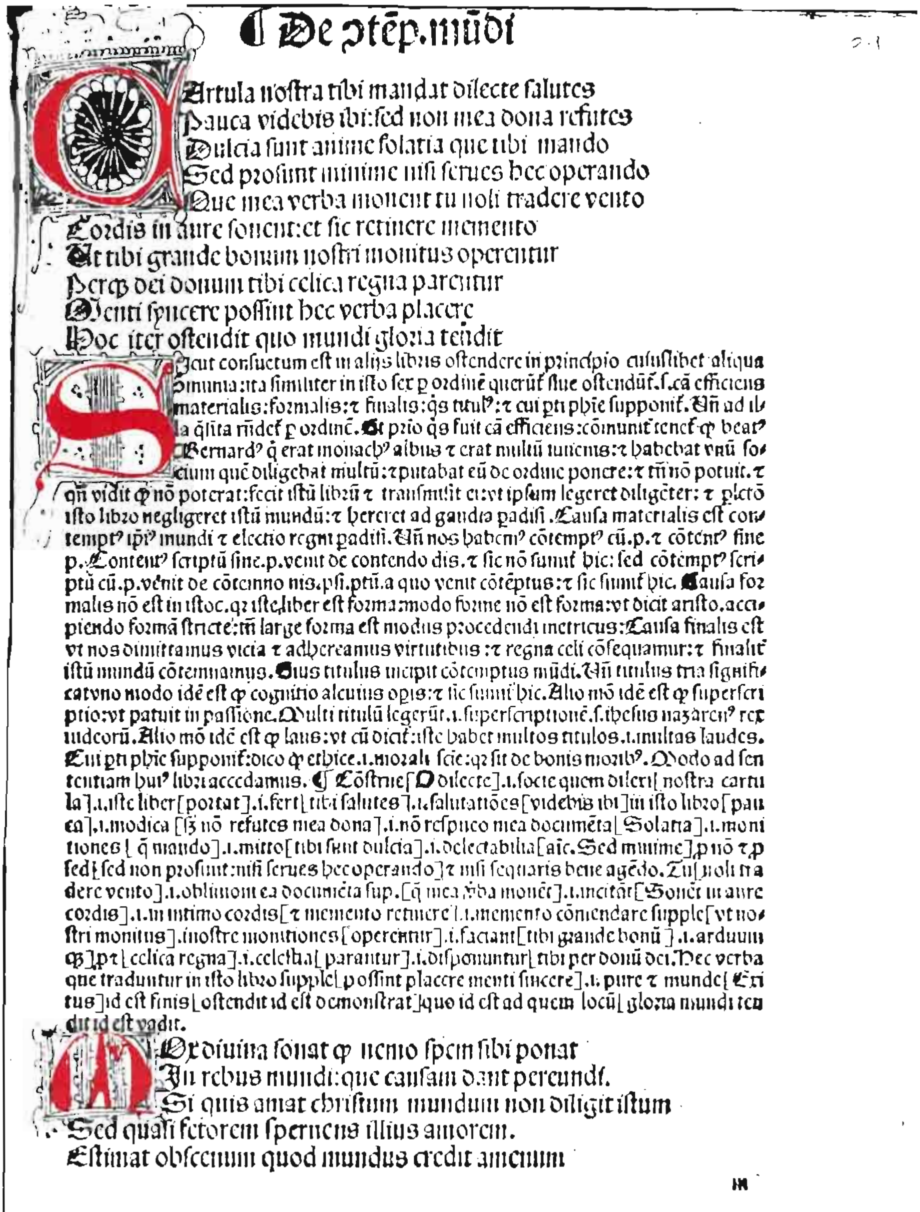

¶ De ꝯtēp. mūdi

Cartula noſtra tibi mandat dilecte ſalutes
Pauca videbis ibi: ſed non mea dona refutes
Dulcia ſunt anime ſolatia que tibi mando
Sed proſunt minime niſi ſerues hec operando
Que mea verba monent tu noli tradere vento
Cordis in aure ſonent: et ſic retinere memento
Ut tibi grande bonum noſtri monitus operentur
Per quod dei donum tibi celica regna parentur
Menti ſyncere poſſint hec verba placere
Hoc iter oſtendit quo mundi gloria tendit

Sicut conſuetum eſt in alijs libris oſtendere in principio cuiuſlibet aliqua communia: ita ſimiliter in iſto ſex p ordinē querūt ſiue oſtendūt. ſ. cā efficiens materialis: formalis: ꝛ finalis: q̇s titul⁹: ꝛ cui pti phie ſupponit. Uñ ad illa q̄ſita rñdet p ordinē. Et prio q̇s fuit cā efficiens: cōmunit tenet ꝙ beat⁹ Bernard⁹ q̇ erat monach⁹ albus ꝛ erat multū iuuenis: ꝛ habebat vnū ſocium quē diligebat multū: ꝛ putabat eū de ordine ponere: ꝛ tñ nō potuit. ꝛ qñ vidit ꝙ nō poterat: fecit iſtū librū ꝛ tranſmiſit ei: vt ipſum legeret diligēter: ꝛ plectō iſto libro negligeret iſtū mundū: ꝛ hereret ad gaudia padiſi. Cauſa materialis eſt contempt⁹ ipi⁹ mundi ꝛ electio regni padiſi. Uñ nos habem⁹ cōtempt⁹ cū. p. ꝛ cōtent⁹ ſine p. Content⁹ ſcriptū ſine. p. venit de contendo dis. ꝛ ſic nō ſumit hic: ſed cōtempt⁹ ſcriptū cū. p. vēnit de cōtemno nis. pſi. ptū. a quo venit cōtēptus: ꝛ ſic ſumit hic. Cauſa formalis nō eſt in iſtoc. qꝛ iſte liber eſt forma: modo forme nō eſt forma: vt dicit ariſto. accipiendo formā ſtricte: tñ large forma eſt modus procedendi metricus: Cauſa finalis eſt vt nos dimittamus vicia ꝛ adhereamus virtutibus: ꝛ regna celi cōſequamur: ꝛ finalit iſtū mundū cōtemnamus. Cuius titulus incipit cōtemptus mūdi. Uñ titulus tria ſignificat vno modo idē eſt ꝙ cognitio alcuius opis: ꝛ ſic ſumit hic. Alio mō idē eſt ꝙ ſuperſcriptio: vt patuit in paſſione. Multi titulū legerūt. i. ſuperſcriptionē. ſ. ihesus nazaren⁹ rex iudeorū. Alio mō idē eſt ꝙ laus: vt cū dicit: iſte habet multos titulos. i. multas laudes. Cui pti phie ſupponit: dico ꝙ ethice. i. morali ſcie: qꝛ ſit de bonis morib⁹. Modo ad ſententiam hui⁹ libri accedamus. ¶ Cōſtrue [O dilecte]. i. ſocie quem dilerit [noſtra cartula]. i. iſte liber [portat]. i. fert [tibi ſalutes]. i. ſalutatiōes [videbis ibi] in iſto libro [pauca]. i. modica [ſꝫ nō refutes mea dona]. i. nō reſpuco mea documēta [Solatia]. i. monitiones [q̄ mando]. i. mitto [tibi ſunt dulcia]. i. delectabilia [aīe. Sed minime] p nō ꝛ p ſed [ſed non proſunt: niſi ſerues hec operando] ꝛ niſi ſequaris bene agēdo. Tu [noli tradere vento]. i. obliuioni ea documēta ſup. [q̄ mea v̄ba monēt]. i. incitāt [Sonēt in aure cordis]. i. in intimo cordis [ꝛ memento retinere]. i. memento cōmendare ſupple [vt noſtri monitus]. i. noſtre monitiones [operentur]. i. faciant [tibi grande bonū]. i. arduum ꝙ] p ꝛ [celica regna]. i. celeſtia [parantur]. i. diſponuntur [tibi per donū dei. Hec verba que traduntur in iſto libro ſupple [poſſint placere menti ſincere]. i. pure ꝛ munde [Exitus] id eſt finis [oſtendit id eſt demonſtrat] quo id eſt ad quem locū [gloria mundi tendit id eſt vadit.

Mor diuina ſonat ꝙ nemo ſpem ſibi ponat
In rebus mundi: que cauſam dant pereundi.
Si quis amat chriſtum mundum non diligit iſtum
Sed quaſi fetorem ſpernens illius amorem.
Eſtimat obſcenum quod mundus credit amenum

Comienzo del *De contemptu mundi* en la h. [89] del n.º II.

Biblioteca Digital de Albacete «Tomás Navarro Tomás»